

Adena Sepp

LANGEVATE
TÄHTEDE
SERENAAD

*Kõik õigused on kaitstud.
Selle raamatu reprodutseerimine ükskõik mis kujul
ja viisil, osaliselt või täielikult, ilma autori ja kirjastaja loata
on õigusvastane ja seadusega karistatav.*

Kaane kujundanud Reet Helm
Toimetanud Irma Aren
Korrektor Inna Viires

© 2013 Nadežda Sepp
© 2013 Kirjastus ERSEN

E04258213
ISBN 978-9949-25-391-3

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

1

Vihm trummeldas ühetooniliselt vastu plekk-katust. Juba terve nädala oli aina sadanud. Taevaluugid olid valla päästetud ja tundus, nagu tuleks suve jooksul sinna üles kogunenud niiskus ühekorraga alla saata ning suve-soojale juulikuule oleks justkui sügiskuu järgnenud.

Karolina istus taburetil ning toetus käsipõsakil akna alla virna laotud lauapaneelidele ja vaatas tülpinud ilm halli vihmavinessse mattunud õue. Nagu läbi udu-loori paistsid aknast lossivallid ja üle selle lossitornide punakad kontuurid ja taamal sulas meri taevaga üheks. Igav... hall ja üksluine, ainult vihmarabin ja see tekitas hinges lausa masendava tunde. Just, masendava, sest vihm takistas maja juurdeehituse lõpetamist. Ega see ju sisetöid segaks, kuid Madis väitis, et saag asub kuuris ja selleks et seinu minevaid laudu paraja pikkusega saada, tuleks tal üle õue käia, kuid nii edasi-tagasi joostes tooks

ta ju jalgadega vahekoridori liiva ja sellega ei oleks ema Luule kohe mitte rahul... Just nüüd on ta äkki nii suureks korraarmastajaks hakanud! Karolina püüdis küll meest veenda, et tehku siis kõik lauad korraga paraja pikkusega, nii poleks ju vajagi iga lauajupi pärast joosta, kuid kus sa sellega. Madis oli sõnakuulelik poeg ja jälgis igati ema korraldusi. Seega mööduski pool Madise puhkusest ootuses ja lootuses, et noh, kui päike väljas, küll siis ehitab edasi. Ega Madis olnudki erilise entusiasmiga ehituse kallale asunud. Praegu võis vaid aimata, milliseks lõpuks kujuneks see poolenisti valminud avara kööginurgaga elutuba ja kaks väikest magamistuba.

Oh, kui kaua on Karolina oodanud, et saaks kord omaette elamise, olgugi et mitte täiesti omaette, kuid vähemalt ämma silma alt ära. Kaksikümmend aastat võttis aega, enne kui ka Madis jõudis arusaamisele, et nii oleks ehk tõesti parem, sest kaks naist ei taha hästi ühte kööki mahtuda. Luulel on oma kindel menüü ja sageli pidi Karolina tõdema, et tema tehtud söögid võeti ninakirtsutusega vastu. Ämm küll otse midagi ei öelnud, kuid tema ilmast võis välja lugeda, et need pole tervislikud ja seega mitte eriti sobilikud ei temale ega ka ta pojale. Mida vanemaks, seda sagedamini võis aimata tema etteheiteid, sest Luulel näis olevat aastatega lisandunud lausa sada haigust ja need kõik vajasisid isesugust lähenemist, vähemalt mis toitu puutus.

Veel hullem oli see, et nüüd tuli pojalt sageli telefonitsi konsulteerida oma arstist sõbra Antiga, paludes tollel ema arvatavatele haigustele sobivaid ravimeid määrata, kuna ema

ei usaldanud siinseid arste. Karolina arvates vältis Luule siinseid arste pigem seepärast, et nendega silmast silma kohtudes tehtaks ju kohe kindlaks, et pole tal tervisega sugugi nii hullud lood. Madis tundis pideva lunimise pärast küll piinlikkust, kuid ema tuli ju aidata. Ei hoolinud ta eriti sellestki, kui Karolina püüdis talle selgeks teha, et suuresti on Luule haigused ta oma mõtlemises kinni. Madis oli veendumusel, et ema tervisehädad said alguse isa surmaga. Kord jahil käigul olles oli isa pärast äikesetormi kadunuks jäänud. Kui ta polnud öhtuks koju tulnud, olid miilitsad ja jahikaaslased kohe otsima asunud, kuid alles järgmisel päeval leiti ta ühe puu all istumas. Välk oli tabanud täpselt ta kõrval puu najal olnud püssi ja selle pilbasteks löönud, surmates hetkega ka isa Ülo. Abikaasa surm oli Luulet šokina tabanud ja hiljem sellest toibununa oli ta lausa haiglaslikult poja külge klammerdunud, hinges alatine kartus tedagi kaotada. Nüüd hoidiski teda oma haigustega enda läheduses. Tütar Marget oli selleks ajaks juba mandrile kolinud ja elas nüüd Haapsalus ning nii oligi Madis emale siia toeks jäänud. Madis oli loobunud isegi heast tööpakkumisest Tallinnas. Karolina oli viimaks Luule haiguste olemuse ära jaganud ega uskunud enam kõiki neid ämma kurtmisi.

See selleks, kuid ehk hakkas Madiski nüüd vanemaks saades rohkem privaatsust soovima või andis selleks tõuke Indreku ütlus, et isa peaks ükskord ometi täiskasvanuks saama ja vanaema kamandamistele vastu seisma. Võib-olla tahtis ta nüüd pojale näidata, et on tõesti ikka mees, või soovis ta viimaks siiski pääseda ema pideva

kontrolli ja hoolitsuse eest. Jah, aega see võttis ja kerge see otsus talle vist polnud.

Aimates ema Luule reaktsiooni, oli ta oma plaanidest rääkinud alles siis, kui lauakoorem õuele sõitis. Luule oli esiti arvanud, et pojal on plaanis garaaži laiendada, kuna õuel nüüd juba mitu masinat: auto ja muruniiduk ning ka poisi motikas ja kõik need ei mahtunud enam ühte garaaži ära. Suur oli olnud ta üllatus, kui Madis oli teatanud, et need lauad lähevad hoopiski maja juurdeehituseks. Karolinat ajas veel praegugi muigama meenutus ämma näoilme. Luulel läksid silmad lausa pahupidi ja esiti ei tulnud kokkupigistatud huulte vahelt sõnakestki välja, kuid siis oli ta kannal ringi keeranud ning nähes Karolina rahulolevat naeratust, nähvanud talle, et kas tollel polevat häbi teda nii paljude aastate tagant hüljata ja kas selline on poja tänu selle eest, et ta on püüdnud nende elu lihtsamaks teha ja aidanud neil lapselapsedki üles kasvatada.

Mis mõttes hüljata? Küll on ikka rumal jutt! Nad jäävad ju edasi siia majja elama, ega siis omaette ruumidesse kolimine tähendaks tema lõplikku hülgamist. Olgugi et sellise variandiga oleks Karolina rohkem rahul olnud.

Issake küll! Nad tahavad lihtsalt nüüd, kui lapsed suured, end ka ise pisut vabamalt tunda. Indrek juba otsaga Tartus, Madis läkski täna hommikul innukalt temaga koos, et sõbra kaudu üüritud korteris pisut remonti teha.

Heilikesel ka peagi keskkool lõpetatud ja ta oli vihjanud, et temalgi on plaanis ikka edasi mandrile kooli minna, et ikka ise oma elu üle otsustada.

Jah, omaette elamist olid nad kõik vaikselt soovinud, kuid Luule ei paistnud seda mõistvat. Ta ei saanud aru, et poeg Madis on suureks kasvanud ja vanaks saanud ja tal endal juba lapsed, kellele peaks nüüd eeskujuks ja toeks olema. Luule oma lausa haiglasliku pojaarmastusega peletab ka lapselapsed kodust eemale. Ta oma tütar Marget käis ju võimalikult harva Saaremaal, kuna ema õhutusel ja salaja selja taga susimise tagajärgedel tekivad tal nii Karolina kui ka Madisega erimeelsused.

Ka Indrek ja Heilike tahtsid väikestena ja eelistasid ka praegu oma suved ja koolivaheajad veeta kas vana-vanaema talus või tema vanemate juures. Sinna kolmetoalisesse korterisse mahtusid nad kõik sõbralikult ära, sest tema vanemad ei kippunud neid kamandama ega tõmmanud täpseid piire, kuidas olla, mida teha või mida süüa. Eks suvel tahagi lapsed hiljem põhku pugeda ja ärgata siis, kui uni on läinud, ning tunda rõõmu vabast elust, kuid siin linnas torises vanaema Luule nendega alailma. Indrek magas siiani elutoas diivanil, kuid Heilikesel oli tulnud nooremana vanaemaga tuba jagada. Ühel hetkel oli temagi nõudnud omaette olemist. Küllap tajus ta, et Indrekule on rohkem lubatud kui talle. Luule oli alati miskipärast eelistanud poissi rohkem kui tüdrukut. Heilike oli muidugi keevalisema iseloomuga ja Indrek sarnanes nii näolt kui ka olekult rohkem Madisele ning meenutas pisut Ülot. Pealegi oli ta lahtisema peaga ning pääses Tartu ülikooli juristiksi õppima. Nii polegi midagi imestada, et vanaema süda tema poole hoidis.

Plika nõudmisel oli isa viimaks olnud sunnitud esiku ja sahvri vaheseinad lammutama, et sel moel veel üks tilluke toake juurde saada, kuid Heilike oli sellegagi rahul, vähemalt ei pidanud ta enam õhtuti varakult magama minema, kuna vanaema ei tahtnud, et toas tuli põleks, see pidavat tema und häirima. Pidevat torinat oli põhjustanud seegi, et Heilike nii hilja magama tuli, sest oma kolistamisega ajas tüdruk vanaema väitel tal une ära ja katsi siis pärast uuesti magama jääda.

Kunagi nooruses oli Karolina unistanud oma majast ja õuest, et saaks oma maitse järgi sisustada tube, kamanada köögis, kujundada oma aeda ja elada just nii, nagu hing ihkab. Jah, ja seksida nii, et ei peaks seda tegema justkui paha peal olles, sest pidevalt oli pelg, et ämm selle oma tuppä ära kuuleb, kuna magas kohe teispool seinä.

Maja ta sai, kuid iseotsustamist ja seal tegutsemist suurt mitte.

Karolinale meenus, kuidas Luule oli kohe pärast tema sissekolimist talle selgeks teinud, et Madis peab hommikuti tervislikku toitu saama. Kuna Karolina ei hakanud ainult selle pärast, et Madisele putru keeta, hommikuti varem üles tõusma, kolistas ämm ise juba varahommikul köögis ja nõudis peagi valjuhäälselt ka neid pudrule. Ja nii kestab see kuni tänini, isegi puhkepäevadel. Tema ja isegi lapsed ei reageerinud sellele lõpuks enam, kuid Madis tundis kohustust minna, sest kuidas sa siis ei lähe, kui ema on juba hommikul vaeva näinud. Nii olidki tasa-pisi hakanud nende vahele kuhjuma igasugu probleemid.